

Sygn. akt I Cz 90/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Mrozowicz

Sędziowie: SO Elżbieta Kwaśny

SO Jacek Saramaga (spr.)

Protokolant: st. sekretarz sądowy Barbara Bełz

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2015 r. w Przemyślu

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **J. P. (1)**

przeciwko **D. P.**

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarosławiu z dnia 16 stycznia 2015 r., sygn. akt III R C 363/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015 r., sygn. akt III R C 363/14 Sąd Rejonowy w Jarosławiu umorzył postępowanie w sprawie z powództwa J. P. (1) przeciwko D. P. o alimenty oraz nie obciążył pozwanej kosztami opłaty od pozwu, od której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż małżeństwo pozwanej D. P. i ojca powódki J. P. (2) zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 3 marca 2014 r. sygn. akt I C 458/13. W wyroku tym Sąd zasądził od D. P. na rzecz J. P. (1) alimenty w kwocie po 350 zł, jednakże Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 25 września 2014 r. uchylił zaskarżony wyrok w zakresie zasądzonych alimentów i postępowanie umorzył. Powódka J. P. (1) liczy(...) lat i uczęszcza do III klasy Zespołu Szkół (...) w J., gdzie nauka trwa 4 lata. Jej ojciec J. P. (2) zatrudniony jest w SPZOZ w J. na stanowisku sanitariusza szpitalnego za wynagrodzeniem w kwocie 1.924,32zł netto. Wraz z powódką zamieszkują w wynajmowanym mieszkaniu, za które płaci czynsz w kwocie 550 zł miesięcznie. Ponadto ponosi koszty eksploatacji lokalu obejmujące: opłaty za energię elektryczną, opłaty za gaz oraz czynsz, w który wliczana jest woda i ogrzewanie.

Pozwana D. P. zatrudniona jest w Urzędzie Miasta J. na stanowisku sprzątaczk i zarabia średnio 1.360 zł. Zamieszkuje wraz z synem Ł. P., który od dnia 26 czerwca 2014 r. jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Choruje on na zaburzenia zachowania z agresją po użyciu różnych środków psychoaktywnych, osobowość dys socjalna i z tego powodu pozostawał w leczeniu SPZOZ w J. ostatnio od dnia 17 maja 2014 r. do dnia 27 maja 2014 r. Pozwana choruje

na chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych oraz zwyrodnienia wielostawowe i z tego powodu pozostawała w leczeniu sanatoryjnym w okresie od dnia 9 listopada 2013 r. do dnia 30 listopada 2013 r. Ponosi koszty utrzymania mieszkania w kwocie 490 zł miesięcznie, za energię elektryczną płaci po ok. 160 zł co dwa miesiące, za gaz po ok. 80 zł miesięcznie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd Rejonowy zważył, iż zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Natomiast w myśl art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Kolejno Sąd pierwszej instancji wskazał, iż na rozprawie w dniu 16 stycznia 2015 r. pozwana D. P. uznała żądanie pozwu do kwoty po 200 zł miesięcznie i strony zawarły ugodę, mocą której pozwana zobowiązała się do płacenia rat alimentacyjnych na rzecz powódki J. P. (1) w kwocie po 200 zł miesięcznie począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r.

Zdaniem Sądu Rejonowego kwota zasądzonych alimentów jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb powódki jak i do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanej. Powódka jest uczennicą III klasy szkoły średniej i zdaniem Sądu jej miesięczny koszt utrzymania wynosi ok. 500 zł miesięcznie i obejmuje jej koszt wyżywienia, ubrania oraz nauki. Ojciec powódki ponosi większość kosztów jej utrzymania, natomiast pozwana powinna ponosić przynajmniej część tych kosztów. Zawarta przez strony ugoda zdaniem Sądu jest zgodna z prawem, zasadami współżycia społecznego, nie narusza uprawnionego interesu stron i nie zmierza do obejścia prawa, dlatego na zasadzie art. 355 § 1 k. p. c Sąd umorzył postępowanie.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 102 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana D. P., zaskarżając je w całości.

W uzasadnieniu zażalenia pozwana podniosła, że jej sytuacja materialna nie pozwala jej uiszczać na rzecz powódki regularnych rat alimentacyjnych w kwocie po 200 zł miesięcznie. Pozwana wskazała, że z tytułu wykonywanej pracy zawodowej osiąga wynagrodzenie w kwocie 1.230 zł netto. Na jej utrzymaniu pozostaje syn, który jest chory i wymaga leczenia. Dodatkowo pozwana zaznaczyła, że ona również jest przewlekle chora, dlatego też musi ponosić wydatki na rehabilitację. Pozwana podkreśliła, że ojciec powódki J. P. (2), z którym powódka mieszka, osiąga dwukrotnie wyższe dochody niż ona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej jest nieuzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Przedstawiając istotę ugody sądowej, stwierdzić należy, iż jest ona aktem prawnym złożonym, w którym występują zarówno elementy materialnoprawne, jak i procesowe. Ugoda jest bowiem czynnością procesową stron podjętą w celu osiągnięcia skutków materialnoprawnych przewidzianych w art. 917 k.c., w szczególności dla uchylenia sporu w zakresie istniejącego między stronami stosunku prawnego w drodze wzajemnego porozumienia oraz w celu osiągnięcia skutków procesowych w postaci wyłączenia sporu spod rozstrzygnięcia sądowego przez umorzenie postępowania.

Ugoda sądowa, będąc umową cywilnoprawną powinna spełniać przesłankę „wzajemnych ustępstw”, o jakich stanowi art. 917 k.c. Nadto jako czynność procesowa podlega ocenie w płaszczyźnie przesłanek z art. 203 § 4 w zw. z art. 223 § 2 k.p.c., nie może więc być sprzeczna z prawem, z zasadami współżycia społecznego, ani też zmierzać do obejścia prawa.

W razie zakończenia sprawy ugodą sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. wydaje postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania.

Ugoda sądowa może zostać podobnie jak wyrok podważona przez skuteczne wniesienie zażalenia na postanowienie o umorzeniu postępowania. Jednak jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 lutego 1968 r., sygn. akt II CZ 129/67

do uwzględnienia zażalenia na postanowienie umarzające postępowanie, konieczne jest wykazanie przez skarżącego wady oświadczenia woli takich jak: błąd, pozorność, przymus, niedorozwój umysłowy, choroba psychiczna lub inne zaburzenie czynności psychicznych.

W przedmiotowej sprawie pozwana nie przytoczyła takich przyczyn, które w myśl przepisów prawa cywilnego powodowałyby nieważność oświadczenia woli lub inne wady ugody sądowej, którą zawarła z powódką.

Pozwana okoliczność złożenia zażalenia uzasadniała swoją trudną sytuacją finansową, a tego rodzaju tłumaczenie nie jest okolicznością którą Sąd może uwzględnić rozpoznając zażalenie na postanowienie w przedmiocie umorzenia postępowania, na skutek zawarcia ugody sądowej.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.